

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De enceniis vbique locorum celebratis. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

mentis denuo ad mensam altitudinem erigi, & multo maiore splendore atque amplitudine quam illa quæ dudum euersa erant illustrari videbamus. Imperatores item ipsi, qui summam rerum obtinebāt, ratis legibus pro Christianis sancitis, Dei in nos munificentia perma-
gnam quasi accessionem adiunxerunt. Imperatoris enim Constantini literæ ad episcopos missæ: quibus & honores fuere illis delati: & donata pecunia: quarū literarum voces latino sermone non a ratione alienum erit, vbi oportunum tempus de illis differendi se offeret, in hoc libro, tanquam in illustri quadam tabula inscribere, quò immortalis memoriæ ad omnem posteritatem omnino commendentur.

De enceniis ubique locorum celebratis.

CAP. III.

Ezech. 37

DEinceps celebre spectaculum, nobis omnibus optabile & vehementer desyderatum ante omnium oculos proponebatur: dedicationum scilicet festiuitates per vrbes singulas: templorum nuper exadificatorum consecrationes: frequentes episcoporum in vnū conuentus, peregrinorum longe ab exteris regionibus accedentium concursus: mutua populi in populum beneuolentiæ, propterea quod membra corporis Christi in vnā quasi harmoniæ & concentus conspirationem coibant. Quapropter aptè admodum & conuenienter oraculo prophetico, quod futurum erat, mystice præsignificanti: os ad os, & iunctura ad iuncturam coalescebat: & alia eius generis quæ diuinus sermo per obscura quædam & inuoluta ænigmata deinceps vere profatus est in eandem sententiam. Vna erat sacri spiritus virtus & potentia, quæ per vniuersa ecclesiæ membra permeauit: vna omnium mens & sententia, vna & eadem fidei propensio ac studium, vna ex omnium ore & consentiēs diuinitatis laus: perfectus etiam in summis ecclesiæ præfectis cultus & obseruantia: accurata sacrorum mysteriorum administratio: decori ecclesiæ ritus, interdum psalmodiū cantu, & cæteris hymnorum diuinitus nobis traditorum recitationibus, nonnunquam diuinis & mysticis ministris.

ministeriis exequendis celebrati: erant item arcana passionis seruatoris symbola. Cuiusque item ætatis genus, cuiusque sexus multitudo, vt maris & fœminæ, totis cogitationis viribus, læta mente, alacri animo per preces, & gratiarum actiones, Deum omnium bonorum authorem venerati sunt. Singuli etiam ecclesiarum præsidēs, qui in conuentibus aderant, singulas orationes panegyricas habuerunt: & vt vis & facultas dicendi suppetebat cuique, sic quisque eam celebritatem prædicauit. Tyri autem vir quidam valde modestus, progressus in medium, orationē accurate contextam, in ipsa crebra ecclesiæ frequentia, multis præsentibus gregis Christi pastoribus, qui quiete & decore audientiam fecerunt, recitauit: inq; ea nominatim vnum solum episcopum, facile præstantissimū, deoq; charissimum (cuius opera ac studio egregium templum ibi, quod splendore omnia templa gentis Phœniciæ longe superabat, magnifice fuit extructum) summis laudibus extulit: sicq; dicere ingressus est.

*Oratio panegyrica pro ecclesiarum exædificatione recitata,
& Paulino Tyriorum episcopo dedicata.*

CAP. IIIII.

AMici Dei, & sacerdotes, qui sacrosancto podera indumento, cœlesti gloriæ corona, diuina vnctione, & sacrata sancti spiritus stola circumvestiti, tuq; venerandum noui ac sancti Dei templi decus Pauline, qui eximie prudentiæ insignibus à Deo exornatus, egregia florentis & integræ virtutis opera, actionesq; edidisti, cui ipse Deus, qui vniuersum mundum suo complexu continet, sui in terra domicilij ac templi exædificationem renouationemq; ad Christi, vnici & primogeniti ipsius verbi, sanctæq; & decoræ eius sponsæ ecclesiæ honorem concessit: siue quis te nouum Beseleel diuini tabernaculi architectum velit appellare, siue Salomonem nouæ Hierusalem veteri illa longe præstantioris regem, siue etiam nouum Zorobabel, qui templo Dei multo maiorem splendorem, quàm quò antea nitebar, adiecit: quin etiam vos compello, o sacri gregis Christi oues, diuini

D d verbi